

ת"פ 28869/11/13 - מדינת ישראל נגד א, פ, הנאשם

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 28869-11-13 מדינת ישראל נ' פ.
08 מאי 2014

בפני כב' השופט דורון פורת, סגן נשיא

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

א. פ.

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד שלומי גולן מטעם הנאשם: בעצמו וב"כ עו"ד עיסאם טנוס

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של **התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע עבירת גניבה**, עבירה לפי סעיף 406 (ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977; **גניבה**, עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין (להלן: "**חוק העונשין**").

2. עובדות המקרה פורטו בהרחבה בכתב האישום. בקליפת האגוז יאמר, כי הנאשם התפרץ לדירה. בעלת הדירה, קשישה המטופלת ע"י אפוטרופוס. הנאשם פתח תריסוחלון, נכנס פנימה לדירה וזאת בכוונה לבצע גניבה.

הנאשם גנב מהבית חפצים שונים, ועזב את המקום. חלק מהרכוש שנגנב נתפס בביתו של הנאשם.

תסקיר שירות המבחן:

3. מעיון בתסקיר שירות המבחן, עולה כי הנאשם יליד שנת 1983. הנאשם רווק, אב לשלושה ילדים, שהוצאו למשפחות אומנה, בשל חוסר מסוגלות הורית של הנאשם ואם ילדיו. בשנת 2006, הופנה הנאשם לשירות המבחן בגין עבירות אלימות. שירות המבחן מצא שהנאשם סובל מקשיים רגשיים והעריך שקיימת רמת סיכון בינונית להישנות מקרים מפרי חוק בעתיד, נוכח מאפייני אישיותו ומצבו הנפשי. נמצא כי הנאשם סובל מהפרעת אישיות גבולית. בהסתמך על ממצאי ועדת האבחון, שירות המבחן הציע

לנאשם להשתלב במסגרת טיפולית במרכז לבריאות הנפש. הנאשם הביע נכונות לקבלת טיפול. שירות המבחן התרשם כי השתלבותו בטיפול תקטין את הסיכון להישנות מקרים דומים ועל כן, המליץ להעדיף את הפן השיקומי ולהעמיד את הנאשם במבחן למשך שנתיים.

טיעונים לעונש מטעם התביעה:

4. התביעה הדגישה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם וטענה כי מתחם העונש בגין עבירות אילו נע בין 12 חודשים ל- 24 חודשים. הערך החברתי שנפגע הוא פגיעה בפרטיות ופגיעה בזכות לקניין.

התביעה עתרה להטלת עונש מאסר בפועל שלא יפחת מ-12 חודשים, מאסר על תנאי וקנס. העתירה לקנס היא בשים לב לרכוש שנלקח מהדירה.

טיעונים לעונש מטעם ההגנה:

5. הסנגור ביקש להתחשב בהודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה.

הסנגור טען כי מתחם העונש נע בין מאסר שירוצה בעבודות שירות עד 12 חודשי מאסר.

הסנגור ביקש לאפשר לנאשם להשתקם, לחרוג ממתחם העונש ההולם, להטיל עליו צו מבחן, במיוחד לאור ההליך הטיפולי שהצליח בעבר.

דין:

6. בבוא בית המשפט לקבוע את מתחם העונש לפי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, עליו להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

7. הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעבירה של התפרצות לבית מגורים. ביתה של אישה קשישה שעברה להתגורר בבית אבות. הנאשם פגע בערך החברתי של ההגנה על הזכות לקניין וכן פגע בערך החברתי של הגנה על תחושת הביטחון של האזרחים. בית המשפט העליון עמד לא אחת על עוגמת הנפש שנגרמת לאנשים שבתיים נפרצים. בעניין זה אני מפנה לע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נ' אואזנה** (פורסם בנבו, מיום 31.12.08):

" כינוי עבירות של פריצה וגניבה מבתים, רק כ"עבירות נגד הרכוש" (כפי שמקובל לקרוא לעבירות מסוג זה), הינה הגדרה מוטעית. זאת מאחר שפריצה לביתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש הנגרמים לקרבנות של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר... ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון ממלאת

את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית - מבחינה פיזית, אלא בעיקרה חדירה לתוך התא האישי-משפחתי השמור ביותר של האדם".

8. בחינת מדיניות הענישה בגין כל עבירת התפרצות לביתי מגורים, מעלה כי מתחם העונש נע בין 12 חודשי מאסר בפועל עד ל-30 חודשי מאסר בפועל, זאת כפי שיפורט להלן:

א. רע"פ 659/13 **אביכזר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, מ28.1.13), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בביצוע עבירות של התפרצות למקום מגורים ובעבירות נלוות, ונדון ל-14 חודשי מאסר בפועל.

ב. ע"פ 748-03-14 **מדינת ישראל נגד מוחמד עתאמלה** (פורסם בנבו, מיום 1.4.14) הנאשם הורשע לאחר הודאתו בשישה אישומים שונים, כאשר בשניים מהם הורשע בעבירה של התפרצות לבית מגורים לביצוע עבירה - בצוותא, עבירה לפי סעיף 406ב' לחוק העונשין, בצירוף סעיף 29(ב) לחוק העונשין. בנוסף הורשע בשתי עבירות של כניסה למקום מגורים בצוותא וניסיון להתפרצות לבית מגורים בצוותא, עבירה אחת של סיוע להתפרצות למקום מגורים וכן ב- 4 עבירות של גניבה בצוותא - עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין הנ"ל וכן בעבירה אחת של סיוע לגניבה.

בית המשפט השלום השית על הנאשם עונש של 30 חודשי מאסר בפועל וכן הפעיל שני מאסרים מותנים אשר הושתו על המשיב בתיקים קודמים, האחד של 18 חודשים והאחד של 4 חודשים. בית המשפט קבע בגזר דינו, כי המאסרים ירוצו בחופף זה לזה וכן בחפיפה חלקית לעונש המאסר בתיק זה, כך שסך-הכל השית בית המשפט על הנאשם עונש מאסר בפועל, של 38 חודשים. הנאשם עירער על חומרת העונש ובית המשפט המחוזי קבע:

"בשיקול הכולל סבורנו, כי שעה שהמתחם ההולם לעבירת התפרצות אחת הינה בין 12 חודשי מאסר בפועל ל- 30 חודשי מאסר בפועל ושעה שאין חולק, כך לטעמנו, כי נוכח עברו הפלילי המכביד של המשיב, עונשו צריך היה להיות בחלקו הגבוה של המתחם הרי שעונש כולל אחד של 30 חודשי מאסר בפועל (ללא הפעלת המאסרים המותנים), אינו עומד בכללים שנקבעו בתיקון 113 לחוק ואינו שומר כמצוות סעיף 40יג הנ"ל על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים לבין תקופת המאסר בפועל".

מצאתי כי מתחם הענישה בגין מעשה התפרצות לבית המגורים נע בין 12 חודשי מאסר לבין 30 חודשי מאסר

בפועל.

9. במסגרת ה**נסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

- א. פריצה לביתו של אדם משמעותה חדירה גסה לפרטיותו. העובדה כי מדובר בפריצה לביתה של אישה זקנה, אשר עברה להתגורר בבית אבות, יש בה להגדיל את תחושת הסלידה ממעשה הנאשם.
- ב. הנזק שנגרם מביצוע העבירות, אינו נמדד ישירות בערך הכספי של הפרטים שנגנבו. יש לשום את הנזק הישיר והנזק העקיף שנגרם. נגנבו מוצרי חשמל, ולצידם נגנבו חפצי נוי עשויים נחושת. הנזק הוא נזק ממוני ישיר וכן נזק נפשי של עצם החדירה לפרטיות.

10. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. בחנתי את המלצת שירות המבחן לפיה יש להטיל על הנאשם צו מבחן על מנת לאפשר לו להשתלב בהליך טיפולי. מצאתי כי האינטרס הציבורי גובר על האינטרס האישי של הנאשם. הנאשם היה בשנת 2006 בהליך טיפולי למשך שנתיים, אך שוב מעד.

גזירת העונש המתאים לנאשם:

11. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב ב**נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 י"א). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

- א. נתתי דעתי לפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל מבנהו האישיותי, היותו בעל אישיות גבולית. נתתי דעתי גילו של, הנאשם יליד שנת 1983, רווק אב לשלושה ילדים קטינים הנמצאים במשפחות אומנה.
- ב. נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו; בבית המשפט ובפני שירות המבחן לקח הנאשם אחריות חלקית למעשיו.
- ג. עיון בגיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם, מלמד כי לחובתו עבר פלילי בין היתר בגין עבירות של הטרדה מינית, איומים, תקיפה סתם, היזק לרכוש במזיד, ושבל"ר.

12. חלק מהרכוש שנגנב מבית המתלוננת, לא נמצא ולא הושב לבעלים.

13. נתתי דעתי לשיקולי ההרתעה, במיוחד שמדובר בעבירה שהפכה זה מכבר ל"מכת מדינה".

המניע לביצוע העבירה הינו כלכלי. בתי המשפט מונחים לגזור גם קנס בגין עבירות מסוג זה. בשל המצב הכלכלי הקשה של משפחתו של הנאשם מצאתי לחרוג מהכלל ולא להטיל קנס.

בהתחשב בהודאת הנאשם, ובטיעוני שני הצדדים לעונש, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. אני מטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 20 חודשים, מהם 11 חודשים בפועל והיתרה על תנאי, למשך 3 שנים, והתנאי שלא יעבור ויורשע על כל אחת מהעבירות בהן הורשע בכתב האישום ו/או כל עבירת רכוש מסוג פשע.

ב. אני מטיל על הנאשם מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים החל מיום שחרורו מן הכלא, והתנאי שלא יעבור ויורשע על כל עבירת רכוש מסוג עוון.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום ח' אייר תשע"ד, 08/05/2014 במעמד הנוכחים.

דורון פורת, שופט סגן נשיא

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הנאשם יאסר כעת, אולם המשך מאסרו ידחה בכפוף למילוי התנאים הבאים:

1. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו בתאריך 29.6.14 עד השעה 11.00 בכלא צלמון או בהתאם להוראות שיקבל מקצין שב"ס במסגרת מיון מוקדם של אסירים.
2. המשך המאסר יעוכב כנגד הפקדת סך של ₪3,000 בקופת בית המשפט. הפיקדון יהיה להבטחת ההתייצבות להמשך המאסר ו/או להתייצבות בבית המשפט בכל מועד שיידרש.
3. הנאשם יחתום על התחייבות להתייצב להמשך מאסרו ו/או לכל דיון שיקבע בעניינו בבית המשפט, ההתחייבות תהא על סך ₪7,000 ובערבות שני ערבים על סכום זהה כל אחד.
4. תשומת לב הנאשם, לאפשרות כי יפנה לשב"ס בבקשה לערוך לו מיון מוקדם בטרם מאסרו. טלפון -

עמוד 5

08-9787336. פקס - 08-9194028.

**ניתנה והודעה היום ח' אייר תשע"ד,
08/05/2014 במעמד הנוכחים.
דורון פורת, שופט סגן נשיא**